

ADVIES Nr 30 / 2003 van 12 juni 2003

O. Ref. : 10 / A / 2003 / 009

BETREFT : Omzendbrief van 1 juli 2002 tot wijziging en coördinatie van de omzendbrief van 6 juni 1962 houdende de algemene onderrichtingen betreffende de getuigschriften van goed zedelijk gedrag.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de artikelen 22 en 23 van de Grondwet;

Gelet op artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens;

Gelet op de omzendbrief van 1 juli 2002 van de Minister van Binnenlandse Zaken tot wijziging en coördinatie van de omzendbrief van 6 juni 1962 houdende de algemene onderrichtingen betreffende de getuigschriften van goed zedelijk gedrag, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 juli 2002;

Gelet op de aanvullende omzendbrief van 3 april 2003 bij de omzendbrief van 1 juli 2002 van de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 april 2003;

Gelet op het verslag van mevr. Nicole Lepoivre,

Brengt uit eigen beweging op 12 juni 2003 volgend advies uit overeenkomstig artikel 29 van voornoemde wet van 8 december 1992.

I. ONDERWERP VAN HET ADVIES:

Het advies heeft betrekking op de twee bovenvermelde omzendbrieven, te weten die van 1 juli 2002 en die van 3 april 2003.

Desalniettemin moet erop worden gewezen dat de omzendbrief van 1 juli 2002 vervallen is ingevolge die van 3 april 2003, aangezien deze laatste een "gecoördineerde versie" bevat met de niet impliciet opgeheven bepalingen van de omzendbrief van 1 juli 2002. De bepalingen van de omzendbrief van 1 juli 2002, behalve die opgenomen in de "gecoördineerde versie" van de omzendbrief van 3 april 2003, zijn dus niet langer van toepassing. De omzendbrief van 3 april 2003 heeft dan ook, ondanks het opschrift ervan, in feite die van 1 juli 2002 gedeeltelijk opgeheven.

Ter wille van de volledigheid geeft de Commissie evenwel haar advies over beide omzendbrieven.

II. INHOUD VAN DE VERSCHILLENDE OMZENDBRIEVEN:

A) OMZENDBRIEF VAN 1 JULI 2002

Deze omzendbrief werd uitgevaardigd in afwachting van de inwerkingtreding van de artikelen 9 en 10 van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafrechtregister (deze bepalingen zijn respectievelijk de artikelen 595 en 596 van het Wetboek van Strafvordering geworden).

De omzendbrief huldigt het bestaan van 2 modellen van getuigschrift van goed zedelijk gedrag, naar gelang van de soort activiteit waarvoor dit document is bestemd.

Met bepaalde beperkingen vermelden al deze getuigschriften de veroordelingen, terbeschikkingstellingen van de regering overeenkomstig hoofdstuk VII van de wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij..., en van kracht zijnde vervallenverklaringen van burgerlijke en politieke rechten die betrekking hebben op de aanvrager van het getuigschrift en die in het centraal of gemeentelijk strafregister zijn opgenomen, alsook een melding "omtrent het gedrag van de betrokkene, dat als goed of als niet goed kan beschouwd worden. In voorkomend geval, kunnen in de kolom "Opmerkingen" feiten of gedragingen worden vermeld, teneinde de melding dat iemand van goed gedrag of van slecht gedrag is te milderen of nader toe te lichten, daar de verklaring anders te absoluut zou kunnen zijn" (uittreksel uit de omzendbrief).

In de omzendbrief wordt gesteld dat "de kolom "Opmerkingen", vermeld op de getuigschriften van goed zedelijk gedrag, de overheid bevoegd om het getuigschrift af te geven de mogelijkheid biedt om haar genuanceerde beoordeling te geven betreffende het gedrag en de zeden van de betrokkene.

In dit verband kan de lokale overheid rekening houden met alle mogelijke feitelijke gegevens die haar in staat stellen om een correcte beoordeling te geven over het algemeen gedrag en de zeden van de betrokkene".

Wanneer een getuigschrift van goed zedelijk gedrag wordt gevraagd om een activiteit uit te oefenen die niet onder begeleiding van minderjarigen valt (getuigschrift van het model 1), "kan de korpschef een gemotiveerd advies verstrekken; een dergelijk gemotiveerd advies is in dat geval niet verplicht. In dit geval oordeelt de lokale overheid zelf over de noodzaak om een gemotiveerd advies te verstrekken.

Het gemotiveerd advies wordt niet vermeld en er wordt evenmin aan gerefereerd in het getuigschrift".

- indien “gegronde twijfel blijft bestaan” een moraliteitsonderzoek laten verrichten. De korpschef of de gedelegeerde officier van politie zal “in de mate van het mogelijke slechts de aanvrager van het getuigschrift ondervragen zonder zijn omgeving te ondervragen. Hij zal bovendien het onderwerp van zijn vragen beperken tot het enige doel dat ze voor ogen hebben en er in het bijzonder op toezien dat het privéleven van de personen gerespecteerd wordt” (uittreksel uit de omzendbrief van 3 april 2003).

De omzendbrief van 3 april 2003 verschilt van die van 1 juli 2002 in die zin dat de korpschef of de gedelegeerde officier van politie zich kan beperken tot een “onderzoek zonder verplaatsing” om een gemotiveerd advies te verstrekken.

Dezelfde regels zijn van toepassing wanneer de overheid beslist een gemotiveerd advies uit te brengen bij de afgifte van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag van het model 1. In dat geval moeten de feiten worden beoordeeld los van iedere activiteit die onder begeleiding van minderjarigen valt.

III. ONDERZOEK VAN DE OMZENDBRIEVEN IN HET LICHT VAN ARTIKEL 22 VAN DE GRONDWET EN VAN ARTIKEL 8 VAN HET EUROPEES VERDRAG VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS

1. In artikel 22 van de Grondwet is bepaald: “ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald”.

2. In artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden staat: “eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.

3. Op 16 maart 1998 keurde de Raad van de Franse Gemeenschap een decreet goed inzake hulpverlening aan mishandelde kinderen (hierna het “decreet mishandeling” genoemd).

Krachtens artikel 1 van dit decreet moet “iedere persoon die werkzaam is binnen een dienst, een instelling of een vereniging, en die als beroep of als opdracht heeft, zelfs als vrijwillig of tijdelijk optredende persoon, bij te dragen tot de opvoeding, de psycho-medisch-sociale begeleiding, de hulpverlening aan de jeugd, de kinderbescherming, de animatie en de begeleiding van kinderen, te allen tijde een getuigschrift van goed zedelijk gedrag kunnen overleggen, vrij van veroordelingen of van maatregelen inzake internering wegens zedenmisdrijf of gewelddaden ten aanzien van minderjarigen.

De Regering stelt de nadere regels vast voor de uitvoering van deze bepaling. Zij kan sancties bepalen voor de niet-naleving van de verplichting bedoeld bij artikel 1” (N.d.R.: door ons onderlijnd).

Tot op heden heeft de regering van de Franse Gemeenschap geen uitvoeringsbesluit uitgevaardigd.

Hoewel in verscheidene andere wets- of verordeningsbepalingen eveneens wordt verwezen naar een bewijs van goed gedrag en zeden of een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, bezit een dergelijk getuigschrift geen wettelijke grondslag.

De inhoud en de vorm ervan en de overheid die het verstrekt, worden uitsluitend vastgesteld in diverse ministeriële omzendbrieven.

Zodra de koninklijke besluiten tot uitvoering van de artikelen 9 en 10 van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafregister (thans de artikelen 595 en 596 van het Wetboek van Strafvordering) aangenomen zijn, verdwijnt het getuigschrift van goed zedelijk gedrag trouwens en wordt het vervangen door een uittreksel uit het centraal strafregister.

4. Naast het “decreet mishandeling” voorzien de artikelen 9 en 10 van voornoemde wet van 8 augustus 1997 in de afgifte van twee verschillende soorten uittreksels uit het centraal strafregister, naargelang “het uittreksel wordt aangevraagd teneinde toegang te krijgen tot een activiteit die onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen valt” of voor een andere activiteit. Het koninklijk besluit tot uitvoering van deze bepalingen is nog steeds niet genomen.

5. De Commissie is van oordeel dat de artikelen 9 en 10 van voornoemde wet van 8 augustus 1997, alsook artikel 1 van het “decreet mishandeling” de in artikel 22 van de Grondwet en in artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens bedoelde wettelijke grondslag moeten vormen op grond waarvan een inmenging in het privé-leven is toegestaan zodra de uitvoeringsbesluiten van deze bepalingen zijn aangenomen. Deze inmenging kan evenwel niet verder gaan dan uitdrukkelijk bepaald door de wetgevers.

6. Teneinde de situatie te regulariseren, vraagt de Commissie de betrokken autoriteiten deze uitvoeringsbesluiten zo spoedig mogelijk uit te vaardigen.

7. In afwachting van de uitvoeringsbesluiten acht de Commissie het met oog op de dringende noodzakelijkheid en de maatschappelijke belangen die op het spel staan redelijk dat de regering een administratieve omzendbrief uitvaardigt die een **tijdelijke** oplossing kan bieden voor dit probleem. De inhoud van deze omzendbrief mag evenwel niet tot gevolg hebben dat de persoonlijke levenssfeer in ruimere mate wordt geschonden dan bepaald in de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafregister of in artikel 1 van het “decreet mishandeling”.

8. Bijgevolg ziet de Commissie geen bezwaar tegen een administratieve omzendbrief waarin ook de afgifte van twee verschillende getuigschriften van goed zedelijk gedrag wordt opgelegd, naar gelang van de activiteit waarvoor zij worden aangevraagd, zoals bepaald in de artikelen 9 en 10 van voornoemde wet van 8 augustus 1997.

9. De omzendbrieven van 1 juli 2002 en 3 april 2003 voorzien in de verplichting voor de korpschef of de gedelegeerde officier van politie om een gemotiveerd advies te verstrekken over het gedrag van de aanvrager van het getuigschrift van goed zedelijk gedrag en voor de burgemeester of zijn gemachtigde om te verklaren of de betrokkene “van goed gedrag” of “niet van goed gedrag is”.

Aldus voegen zij vermeldingen toe die niet in de wet zijn bepaald. Deze geheel subjectieve beoordelingen houden enig risico in op een schending van de persoonlijke levenssfeer waarin de wetgever niet had voorzien. Aangezien zij geen enkele wettelijke grondslag hebben, zijn zij in strijd met artikel 22 van de Grondwet en met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

De uitvoerende macht kan immers niet door middel van omzendbrieven verplichtingen van die aard opleggen die niet uitdrukkelijk in een wet zijn bepaald.¹

¹ Zie in dezelfde zin advies nr. 6/2001 van 28 februari 2001 over het Ontwerp van Richtlijn betreffende adviezen inzake vervolging, de afgifte van afschriften van en uittreksels uit vonnissen en de mededeling van dossiers en processen-verbaal aan de administraties of werkgevers bij vervolging of veroordeling wegens misdrijven gepleegd ten aanzien of ten nadele van minderjarigen (zedendeelten, geweldddaden, ...) ingeval de dader activiteiten uitoefent die hem in contact brengen met minderjarigen.

De aanwijzingen die in het getuigschrift van goed zedelijk gedrag moeten worden vermeld in afwachting van de inwerkingtreding van de artikelen 9 en 10 van de wet van 8 augustus 1997 moeten op zijn minst beperkt zijn tot die waarin deze bepalingen voorzien.

IV. ONDERZOEK VAN DE OMZENDBRIEVEN IN HET LICHT VAN DE WET VAN 8 DECEMBER 1992

A TOEPASSELIJKHEID VAN DE WET OP DE OMZENDBRIEVEN

Aangezien de omzendbrieven van 1 juli 2002 en 3 april 2003 leiden tot de verwerking van persoonsgegevens in de zin van artikel 1, §§ 1 en 2, van de wet van 8 december 1992, hieronder WPL genoemd, moeten zij de in deze wet bepaalde beperkingen en verplichtingen in acht nemen.

B RECHTMATIGHEID VAN DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Sommige wetsbepalingen, zoals artikel 1 van het “decreet mishandeling”, bieden bepaalde overheden of privé-personen de mogelijkheid de afgifte van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag te vragen teneinde een beroepsactiviteit te kunnen uitoefenen.

Krachtens artikel 5 van de WPL kunnen de persoonsgegevens van de aanvrager dan ook worden verwerkt met het oog op de afgifte van het door hem gevraagde getuigschrift van goed zedelijk gedrag, onder voorbehoud van de in bovenvermeld punt III geformuleerde opmerkingen.

C DOELEINDEN

Krachtens artikel 4 van de WPL moeten persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verkregen.

De gerechtelijke gegevens die worden verkregen door de korpschef of door de officier van politie met het oog op de afgifte van getuigschriften van goed zedelijk gedrag streven ontegenzeggelijk doeleinden met deze kenmerken na.

Het doeleinde minderjarigen te beschermen tegen enigerlei vorm van seksueel of ander geweld is uiteraard meer dan volkomen gerechtvaardigd.

D GEGEVENS

a) *eerlijk en rechtmatig verwerkte gegevens*

Volgens artikel 4, 1° van de WPL moeten de gegevens op eerlijke en rechtmatige wijze worden verwerkt en dus inzonderheid op die wijze worden verkregen.

Wanneer de korpschef van de politie een onderzoek **moet** verrichten (geval bedoeld in de omzendbrief van 1 juli 2002 bij de afgifte van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag van model 2) of **beslist** een onderzoek te verrichten (geval bedoeld in de omzendbrief van 3 juli 2002 bij de afgifte van een getuigschrift van model 1 en in de omzendbrief van 3 april 2003 bij de afgifte van een getuigschrift van model 1 of 2), voorziet geen enkele omzendbrief in nadere regels omtrent het verloop van het onderzoek, de personen die kunnen worden ondervraagd, de vragen die kunnen worden gesteld en de wijze waarop de antwoorden worden genoteerd.

De onderzoeken zijn afhankelijk van de zienswijze en de werkmethoden van de politiekorpschefs.

Volgens de Commissie zijn onder deze omstandigheden verkregen persoonsgegevens niet transparant en bestaat naar aanleiding van die onderzoeken het gevaar voor misbruiken, gelet op de volledige beoordelingsvrijheid inzake de geschiktheid en het verloop ervan. Deze handelwijze houdt des te meer potentiële nadelen in voor de aanvragers van een getuigschrift omdat deze laatsten vaak zelfs niet weten dat een dergelijk onderzoek wordt verricht.

De inzameling van deze gegevens beantwoordt dan ook niet aan het bepaalde in artikel 4, 1° van de WPL.

De adviezen van de korpschef of de officier van politie, alsook de beoordeling van het gedrag door de burgemeester of zijn gemachtigde worden verstrekt op grond van subjectieve moraliteits- en gedragscriteria die de aanvrager van het getuigschrift vaak niet kent, wat eveneens strijdig is met artikel 4, 1° van de WPL.

De gegevens met betrekking tot eventuele gerechtelijke antecedenten van de betrokkene, verkregen bij het centraal en gemeentelijk strafregister, zijn daarentegen objectieve gegevens. Zij worden dus eerlijk en rechtmatig verwerkt in de zin van artikel 4, 1° van de WPL.

b) toereikende en ter zake dienende gegevens

1. Volgens artikel 4, 3° en 4° van de WPL kunnen uitsluitend gegevens worden verwerkt die "toereikend, ter zake dienend en niet overmatig (...) zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of waarvoor zij verder worden verwerkt". Bovendien moeten deze gegevens nauwkeurig zijn.

2. In de artikelen 9 en 10 van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafregister heeft de wetgever nader bepaald welke veroordelingen en interneringsbeslissingen in het uittreksel uit het strafregister mogen worden opgenomen.

In artikel 10 van deze wet is bepaald dat wanneer het uittreksel wordt aangevraagd "teneinde toegang te krijgen tot een activiteit waarvan de toegangs- of uitoefeningsvoorwaarden bij wets- of verordeningsbepalingen zijn vastgesteld, ... de veroordelingen bedoeld in artikel 595, tweede lid worden vermeld indien zij een ontzetting of een vervallenverklaring inhouden waarvan de gevolgen zich over meer dan drie jaar uitstrekken en die de betrokkene verbieden deze activiteit uit te oefenen".

Wanneer het uittreksel bestemd is voor een activiteit op het stuk van begeleiding van jongeren "worden alle veroordelingen en de beslissingen bedoeld in artikel 590, 4° en 5°, voor feiten voorzien in de artikelen 354 tot 360, 368, 369, 372 tot 386ter, 398 tot 410, 422bis en 422ter van het Strafwetboek vermeld indien zij gepleegd werden ten aanzien van een minderjarige en dit een constitutief element van de inbreuk is of de straf verzwaart."

Deze artikelen betreffen de volgende inbreuken: het verlaten of te vondeling leggen van kinderen (artikelen 354 tot 360)², het ontvoeren van minderjarigen (de artikelen 368³ en 369⁴), aanranding van de eerbaarheid en verkrachting (artikel 372 tot 378), bederf van de jeugd en prostitutie (artikelen 379 tot 382), openbare schennis van de goede zeden (artikelen 383 tot 386), opzettelijk

2. Deze artikelen zijn de artikelen 423 en 428 van het Strafwetboek geworden, die handelen over het verlaten of achterlaten van kinderen, ingevoegd in Hoofdstuk III met betrekking tot aantasting van de persoon van minderjarigen, van onbekwamen en van het gezin.

3. Dit artikel is artikel 428 van het Strafwetboek geworden.

4. Dit artikel werd opgeheven door de wet van 28 november 2000.

doden, niet doodslag genoemd, en opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel (artikelen 398 tot 410) en ten slotte gevallen van schuldig verzuim (artikelen 422bis en 422ter).

De Commissie heeft geen bezwaar ertegen dat de feiten opgesomd in de artikelen 368, 369, 372 tot 386ter, 398 tot 410, 422bis en 422ter van het Strafwetboek in het uittreksel van het strafregister worden vermeld. Dit geldt evenwel niet voor alle inbreuken bedoeld in de vroegere artikelen 354 tot 360 (thans de artikelen 423 tot 428 van het Strafwetboek), inzonderheid wanneer de veroordeling voor het verlaten van een kind uitgesproken is in het kader van een echtscheiding, wat geen gevaar vormt voor de uitoefening van een activiteit op het stuk van begeleiding van minderjarigen.

3. Wanneer de korpschef of de officier van politie een moraliteitsonderzoek verricht waarbij andere personen dan de aanvrager van het getuigschrift worden ondervraagd, inzonderheid de omgeving, bestaat het gevaar dat de aldus verkregen gegevens onopzettelijk of zelfs opzettelijk onjuist zijn. Bovendien zijn deze gegevens vaak niet relevant en brengen de politieondervragingen geen enkel nuttig gegeven aan het licht omdat de betrokkene uiteraard geen door hem begane laakbare handelingen of evenmin zijn perverse neigingen aan een politieagent zal bekennen. In verband met de omgeving blijkt uit de rechtszaken dat deze in het algemeen daarvan geen weet heeft. Om uiteenlopende redenen kan de omgeving zelfs al dan niet opzettelijk bepaalde onjuiste inlichtingen meedelen.

4. De huisbezoeken waarop sommige politiemannen een beroep hebben gedaan, kunnen in het algemeen geen nuttige gegevens opleveren ten aanzien van de doeleinden bepaald in voornoemde wet van 8 augustus 1997 of in het "decreet mishandeling".

5. Ten slotte is de beoordeling van de burgemeester of zijn gemachtigde over het gedrag van de betrokkene subjectief en louter willekeurig, zonder enige waarborg inzake de inachtneming van de persoonlijke levenssfeer.

6. De gegevens verkregen tijdens de moraliteitsonderzoeken of de huisbezoeken beantwoorden dan ook niet aan de criteria van artikel 4, 3° en 4° van de WPL.

c) *niet overmatige gegevens*

Enkel niet overmatige gegevens kunnen worden verwerkt, dit wil zeggen gegevens die evenredig zijn aan de doeleinden waarvoor zij worden verkregen (inachtneming van het evenredigheidsbeginsel).

Het door de korpschef of de gedelegeerde officier van politie te verstrekken gemotiveerd advies en a fortiori de moraliteitsonderzoeken kunnen een schending inhouden van eenieders persoonlijke levenssfeer, daaronder begrepen van zij die een getuigschrift van goed zedelijk gedrag aanvragen om, zelfs als vrijwilliger, een activiteit uit te oefenen die hen in contact brengt met minderjarigen.

De noodzaak om een dergelijk getuigschrift te verkrijgen kan afbreuk doen aan behoeftes en belangen die in onze maatschappij als essentieel kunnen worden beschouwd, te weten het uitoefenen van een beroepsactiviteit of van de door de aanvragers gekozen beroepsactiviteit. Dit recht wordt trouwens gewaarborgd in artikel 23 van de Grondwet.

Hoe groter de geplande bescherming ten gunste van de overheden en de privé-personen die om de afgifte van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag vragen, des te meer de belangen van de aanvragers van dit document kunnen worden geschaad. Derhalve is het fundamenteel een evenwicht te vinden tussen de belangen van beide groepen. Daarbij gaat het om een keuze met belangrijke politieke connotaties, ja zelfs om een maatschappelijke keuze.

In de wet van 8 augustus 1997 heeft de wetgever zelf nader bepaald welke vermeldingen volgens hem in de uittreksels van het strafregister moeten worden opgenomen. De toevoeging van extra adviezen of vermeldingen verstoort derhalve het door de wetgever gewilde evenwicht tussen de belangen van de betrokken partijen.

d) *informatie van de aanvrager van een getuigschrift van goed zedelijk gedrag inzake het bestaan van een recht op toegang en op verbetering van de persoonsgegevens die op hem betrekking hebben*

In de getuigschriften van goed zedelijk gedrag wordt niets vermeld over het bestaan van een recht op toegang en op verbetering van de erin vermelde persoonsgegevens ten behoeve van de aanvrager, noch over diens recht om "kosteloos de verwijdering van of het verbod op de aanwending van alle hem betreffende persoonsgegevens te bekomen die gelet op het doel van de verwerking, onvolledig of niet ter zake dienend zijn ...", hoewel de artikelen 9, 10 en 12 van de WPL daarin voorzien.

e) *duur van bewaring van de gegevens*

In de omzendbrieven is niet bepaald hoe lang de in het kader van het politieonderzoek verkregen gegevens of de door de burgemeester of zijn gemachtigde uitgebrachte adviezen mogen worden bewaard.

De Commissie weet evenmin of in het persoonlijk dossier van de betrokkene al dan niet een afschrift van het getuigschrift wordt bewaard.

Er moet worden gewezen op artikel 4, §1, 5° van de WPL, waarin is bepaald dat de persoonsgegevens niet langer mogen "worden bewaard dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of verder worden verwerkt, noodzakelijk is".

V. STRAFRECHTELIJKE SANCTIES

Er moet worden gewezen op het gegeven dat in hoofdstuk VIII van de WPL strafrechtelijke sancties zijn bepaald in geval van schending van de bepalingen van deze wet en dat de artikelen 151 en 152 van het Strafwetboek voorzien in een straf voor "elke (...) daad van willekeur die inbreuk maakt op door de Grondwet gewaarborgde vrijheden en rechten en die bevolen of uitgevoerd wordt door een openbaar officier of ambtenaar, door een drager of agent van het openbaar gezag of van de openbare macht".

OM DEZE REDENEN,

Heeft de Commissie voorlopig en in afwachting van de uitvoeringsbesluiten van de artikelen 9 en 10 van de wet van 8 augustus 1997 betreffende het Centraal Strafregister en van artikel 1 van het decreet van 16 maart 1998 inzake hulpverlening aan mishandelde kinderen geen bezwaar met betrekking tot de afgifte van getuigschriften van goed zedelijk gedrag die uitsluitend de vermeldingen bepaald in de artikelen 9 en 10 van voornoemde wet van 8 augustus 1997 bevatten, onder voorbehoud van de in punt IV, D, b geformuleerde opmerking over de veroordeling wegens het verlaten van een kind.

Zij is van oordeel dat de door de korpschef of door de officier van politie te verrichten onderzoeken, alsook de adviezen en opmerkingen van de burgemeester of zijn gemachtigde die in de getuigschriften van goed zedelijk gedrag worden vermeld, onwettig zijn omdat zij strijdig zijn met artikel 22 van de Grondwet en met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Ten aanzien van de wet van 8 december 1992 zijn zij niet verenigbaar met de artikelen 4, 9, 10, 12 en 17 ervan.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. BARET

(get.) P. THOMAS